Hồi thứ tám
Nội giám quỳ tâu sự quái
Chung hậu quyết chí trừ yêu

Nói về Chung nương khi nghe Nội giám và Cung nga nói rằng: "Trong cung ấy sinh nhiều yêu quái", thì lấy làm lạ, bèn nói với Cung nga rằng:

– Tuy có yêu quái mặc dầu, song bọn ngươi cũng vào quét dọn cho sạch sẽ, chừng ta vào đó sẽ hay.

Nội giám và bọn Cung nga nghe nói hồn phi phách tán, liền quỳ xuống tâu nữa rằng:

– Xin Quốc mẫu chớ có vào đó làm chi bọn tôi thà chịu chết ngoài này, chớ vào đó thật bọn tôi không dám, vì trong ấy yêu già, yêu trẻ, không biết số nào mà kể, lại thêm chúng nó sức mạnh như hùm, hễ thấy người thì há miệng ra mà nuốt, nếu vào đó bây giờ ắt không còn hồn xác.

Chung nương nương nghe nói nổi giận, bèn mắng rằng:

– Bây thật là bọn tham sinh húy tử, thôi để ta vào đó quét dọn một mình, coi yêu quái thế nào cho biết?

Nói rồi liền đọc thần chú một hồi, trong giây phút xảy ra thấy Lục giáp linh thần hiện xuống vòng tay hỏi rằng:

– Chẳng hay Quốc Mẫu đòi chúng tôi đến có việc chi?

Chung nương nương vừa cười vừa nói rằng:

– Xin các ngươi ra sức với ta, quét dọn giùm cung Chiêu Dương cho sạch.

Lục Giáp linh thần vâng lệnh ra tay, chẳng mấy hồi trong ngoài quét sạch, rồi từ tạ mà về trời.

Chung nương nương liền kêu nội giám mở cửa ra rồi đi thẳng vào đến thâm cung, xem thấy màn trướng tiêu điều, nhện giăng tứ phía, vì đã lâu không ai ở đó, cho nên bàn ghế bụi bặm đã đóng dầy. Chung nương nương thấy vậy thì sa nước mắt than rằng:

– Ta cũng tưởng là Tề Vương rộng ơn phong ta làm Chiêu Dương chính viện, có dè đâu người hại ta như vầy. Nói thì nói vậy, chớ sống thác cũng tại trời, ai lại hại ai cho được, dẫu có yêu tinh có dữ thế nào, cũng không làm chi ta nổi.

Còn đương suy nghĩ, chẳng dè trời đã hoàng hôn, Chung nương nương bèn kêu bọn Cung nga và Nội giám dặn rằng:

– Bọn ngươi chớ sợ, hãy đốt đèn lên cho nhiều, trong ngoài cho sáng suốt, và chất ghế chồng lên làm pháp đài, rồi đem giấy vàng và bút mực để đó cho ta.

Cung nga vâng lệnh đốt đèn lên trong ngoài tỏ rạng như ban ngày, tuy vậy bọn ấy cũng sợ run. Chung nương nương thấy vậy thì nói rằng:

– Bọn người có sợ thì hãy kiếm chỗ mà lánh thân, để ta ở đây một mình để coi yêu quái thế nào cho biết, như ta bắt được nó thì thôi, bằng bắt chẳng được và nó có ăn ta rồi bọn ngươi phải chạy đi cho chóng.

Bọn Cung nga nghe nói rất mừng! Liền dắt nhau đi hết.

Chung nương nương thấy bọn Nội giám đã đi hết, rồi liền bước lên pháp đài bỏ tóc xõa ra đốt hương khấn vái, lấy châu sa hoa ra một lá linh phù rồi gõ tấm lệnh bài và hô lớn lên rằng:

– Thần linh tốc giáng.

Hô vừa dứt tiếng, bỗng thấy trên trời hiện ra một đóa tường vân, bốn vị Kim cương hiện xuống, coi rõ lại là bốn cha con Lý Thiên Vương, Lý Tịnh bước tới cúi đầu ra mắt. Chung nương nương nói:

– Nay nhân vì yêu quái nó nhiễu loạn trong cung, nên ta thỉnh chư thần cậy thu phục giùm nay chư thần chẳng bỏ bụng ta mà xuống đến đây, vậy thì xin hãy ra sức thần thông đón ngăn bốn phía bắt cho được loài súc nghiệt.

Bốn vị Kim Cương vâng lệnh, phân nhau bốn ngã ra đi. Chung Vô Diệm lại lấy lệnh bài gõ nữa, giây phút lại thấy thần Hoa Quan hiện xuống, cúi đầu làm lễ Nương nương và hỏi rằng:

– Chẳng hay Tinh Quân vời tôi xuống đây, có việc chi sai khiến?

Chung nương nương xem thấy Hoa Quan đầu đội kim khôi, mình mang kim giáp, tay thì cầm kim thương, oai nghi lẫm lẫm, tướng mạo đường đường, trong lòng cả mừng. Bèn nói rằng:

– Nhân vì trong cung sinh ra nhiều yêu quái, thường bắt người, nuốt sống ăn tươi, cho nên ta thỉnh chư thần xuống đây có ý cậy thu trừ cho tuyệt.

Hoa Quan vâng lệnh rồi tàng hình trong cung mà chờ yêu quái. Rồi đó Chung Vô Diệm lại họa thêm một lá búa mà đốt, và gõ tấm lệnh bài thỉnh Nhị lang.

Trong giây phút Nhị Lang thần hiện xuống, hai bên làm lễ ra mắt nhau xong rồi. Chung nương nương lại phi phù thỉnh thêm bốn vị Lôi bộ thiên thần xuống rồi nói rằng:

– Nay ta muốn trừ yêu diệt quái, nên thỉnh bốn vị xuống đây, xin hãy ẩn tại trên không chờ ta dẫn dụ hắn đến, hễ thấy ta phóng cái chuông Tâm Lôi lên, thì coic hừng mà đánh nó, chớ để cho nó thoát khỏi phen này.

Bốn vị Lôi bộ thiên thần vâng lệnh đi liền. Khi Chung nương nương phân cắt xong rồi, liền bước xuống đài ngồi trên cẩm đôn mà đợi.